

عنوان مقاله:

اثر بخشی طرحواره درمانی در کاهش اضطراب و رضایت زناشویی در زنان دارای تعارضات زناشویی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی نوآوری های اخیر در روانشناسی، مشاوره و علوم رفتاری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجید پورفرج عمران - عضو هیئت علمی گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بهشهر

نازنین اسماعیل زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بهشهر

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثر بخشی طرحواره های درمانی بر کاهش اضطراب و افزایش رضایت زناشویی زنان دارای تعارضات زناشویی انجام گردیده است. در این پژوهش از روش شبه آزمایشی (پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل) استفاده شده است. جامعه آماری این تحقیق، کلیه زنان دارای تعارضات زناشویی تشکیل می دهند که به کلینیک های مشاوره و خانواده درمانی سطح شهر رشت (سال 1395) مراجعه نموده اند، روش نمونه گیری در این پژوهش از نوع تصادفی بود. بدین صورت که در این پژوهش 70 نفر از زنان متاهل واجد شرایط (افرادی که نمرات آنها در مقیاس تعارضات زناشویی بالا بود) پژوهش انتخاب شدند و پرسشنامه رضایت زناشویی و اضطراب به عنوان پیش آزمون روی آنها اجرا گردید. سپس 30 نفر از کسانی که کمترین نمره را به دست آورده اند بصورت تصادفی در دو گروه 15 نفره آزمایش و کنترل جایگزین شدند. گروه آزمایش، آموزش طرحواره درمانی را در 8 جلسه دریافت کرد درحالی که گروه کنترل هیچگونه آموزشی دریافت نکرد. سپس از هر دو گروه پس آزمون گرفته شد تا نتایج دو گروه با هم مقایسه شود. ابزار جمع اوری اطلاعات پرسشنامه رضایت زناشویی، اضطراب بوده است. در پژوهش حاضر برای آزمون فرضیهها از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده شد. کهبافته ها نشان داد آموزش طرحواره های درمانی بر افزایش رضایتمندی زناشویی (سطح معناداری: 0/000 ضریب تاثیر: 0/635) و کاهش اضطراب (سطح معناداری: 0/000 ضریب تاثیر: 0/479) زنان دارای تعارضات زناشویی موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، زنان دارای تعارضات زناشویی، رضایت زناشویی، اضطراب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/670336>

